

Driemaandelijks

DE ONTMIJNER

Tijdschrift

van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUREN

P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

ALB. GIRAUDLAAN, 105, SCHAARBEEK

Telefoon : 16.00.73

TWAALFDE JAARGANG

N° 1 JANUARI 1958

Beste Vrienden Ontmijners

Reeds twaalf jaar zijn verlopen sinds we allen verenigd rond dezelfde vlag geschaard stonden.

Deze jaren werden gekenmerkt door talrijke zowel droevige als heerlijke gebeurtenissen. Maar steeds bezielde ons met gewettigde fierheid het aandenken aan al wat we hebben gedaan voor het hoogste heil van het Land.

Het begin van dit nieuwe jaar is voor mij een gelegenheid om U en al uw dierbaren in naam van het comité van onze Verbroedering veel geluk en voorspoed toe te wensen.

Aan hen, die nog steeds het hard beroep uitoefenen, dat U allen hebt gekend, wensen we bovendien dat ze dit jaar van ieder onheil, voortspruitend uit hun gevaarlijke bezigheden, mogen gevrijwaard blijven.

Zo was het in 1957. Moge 1958 ons hetzelfde brengen.

Onze Verbroedering hield niet op zich te bekommeren om het lot van onze weduwen en wezen, naastbestaanden van onze trouwe verdwenen makkers. Het lijkt me onnodig U te verklaren dat ze deze zaak ter harte neemt en vastbesloten tot het einde wil doordrijven.

Maar, om deze edele taak te volbrengen, hebben we de steun van eenieder nodig. We rekenen bijzonder op de trouw van ieder onder U en op de levenskracht van uw afdelingen.

Het is de wens voor onze Verbroedering. We zijn allen reeds oude vrienden.

Deze vriendschappelijke gevoelens, soms ontstaan in pijnlijke omstandigheden, dienen naar recht en reden vereeuwigd te worden.

Generaal SEVRIN.

Onze Wensen voor 1958

De redactie van ons bulletin biedt U en al de uwen haar beste wensen aan voor het nieuwe jaar.

Dit bulletin is het uwe, vergeet het niet !

Vrees niet op ons een beroep te doen, wanneer ge in een zaak belang stelt of wanneer ge in moeilijkheden verkeert. Onze enige bekommernis en onze innigste wens luidt aldus : U zo nuttig en aangenaam mogelijk zijn.

WAAROM ?

Nog een dode. Waarom ?

Deze vraag stel ik me van langsom meer sinds ik de ontmiijnersdienst heb verlaten. Ik houd niet op ze te herhalen, naarmate de tijd, die nochtans vele diepe wonden heelt, voorbijvliegt.

Sinds de oprichting van de ontmiijnerstroepen in 1944 ging er geen enkel jaar zonder dodelijk ongeval voorbij. Waarom ?

Deze vraag komt me nu meer dan vroeger wellicht voor de geest, om dat het dagelijks contact met de ontploffingstuigen bij hem, die ze hanteert een zeker fatalisme verwekt, waardoor hij minder waakzaam en meer onbezorgd wordt.

« Het moest gebeuren » bevat zowel roekeloosheid als onverschilligheid en daarom juist stelt de ontmiijner zich geen vragen meer.

Nochtans halen we soms uit ons geheugen diepe herinneringen op en dan komt die pijnlijke vraag terug : « WAAROM ? »

Ze komt steeds terug omdat ze in te vele gevallen steeds zonder antwoord is gebleven.

Waarom is deze kalme en bezadigde man 's avonds niet weergekeerd, wanneer hij op zoek was gegaan naar mijnen ?

Waarom heeft die andere, die talloze tuigen onschadelijk had gemaakt, zijn wonden niet overleefd?

Waarom, ja waarom gebeuren er nu nog ongevallen, als wanneer er geen mijnen meer dienen opgezocht ?

Misschien zou men, voor de ongewilde ten minste, hier de bepaling, die Generaal Sevrin van de Ontmiijningsdienst gaf, moeten herhalen :

« De ontmiijner is de soldaat, die met een uitzonderlijke schrandereheid en geduld het terrein verkent, voet voor voet, om de duizenden gevaarlijke mijnen, door de vijand in de grond gelegd ter verdediging van zijn stellingen, op te sporen, te ontladen, weg te nemen en te vernietigen. Maar ook hij heeft tot taak de achterste gelederen van het leger te vrijwaren voor de niet ontplofte bommen en granaten die in massa door de luchtmacht en de artillerie werden geworpen en afgeschoten. Hem behoort het ook de ontploffingstuigen weg te nemen, die een bestendig gevaar uitmaken, zowel voor het leger als voor de bevolking ».

Deze zeer schone definitie geeft nochtans slechts een gedeeltelijk antwoord op de vraag betreffende de 110 ontmiijners, gedood door mijnen en andere ontploffingstuigen.

Ook onze 250 gewonden hebben geen antwoord kunnen geven, omdat in talrijke gevallen, zij slechts de zeer nabije getuigen waren van de ongevallen, waarbij anderen het leven lieten.

We hadden gedacht dat onze groot-invaliden, waarvan de beide benen of armen werden afgezet en die aan de dood ontsnapten, ons een antwoord zouden geven. We hadden gehoopt dat hun lijden niet nutteloos zou geweest zijn en dat hun onderzinking ten minste zou bijdragen tot het vermijden van andere ongevallen.

Helaas, zij ook hebben de sleutel van het raadsel niet gevonden, ze hebben alleen het noodlot beschuldigd. Het antwoord, de waarheid was en is buiten henzelf, alhoewel ze door de kracht hiervan werden omhuld en met de stempel hiervan werden gemerkt. De waarheid moest hun ontsnappen, zoals aan vele anderen trouwens, omdat niemand eraan durfde denken, omdat zulks te monsterachtig scheen.

En nochtans erkent iedereen dat de ontmiijners het slachtoffer zijn geworden van de moed en de ijver, die ze betoond hebben om het Land te bevrijden van allerhande moordtuigen, die in de grond verborgen lagen en nog liggen.

Het is niet nodig een lange bewijsvoering te houden om deze waarheid te bevestigen.

Het volstaat zeker te wijzen op het feit dat de ontmiijningswerken in een recordtempo werden uitgevoerd door een onvoldoend aantal mensen, die gedeeltelijk onderlegd waren, over het nodige gereedschap en materieel niet beschikten, maar slechts hun moed en goede wil hadden om de technische moeilijkheden van hun werk te trotseren.

Dit alles schijnt heden vergeten en onze helden tellen voor niemand meer.

Om deze reden voorzeker - nu het gevaar voor de mijnen toch geweken is - werden tot op heden slechts heel povere tegemoetkomingen aan de ontmiijners verleend.

Onze verzuchtingen schijnen weinig gehoor te vinden bij de overheden. Zou men dan niet denken dat het beter ware, zoals vele anderen, veel lawaai en beslag te maken en de geschiedenis van de Ontmiijners zonder ophouden aan iedereen te vertellen.

Deze geschiedenis hoort thuis op de werktafel van de Heer Minister van Landsverdediging, op deze van zijn voorgangers en zijn opvolgers, want wij weten dat bij hen de Ontmiijners het minst goed ontvangen werden, alhoewel deze troepen werden opgericht dank zij het rechtstreeks initiatief van de Heer Minister van Landsverdediging.

En ziedaar waarom de vragen zonder antwoord blijven.

Maar, vermits de Ontmiijner steeds in de bres blijft staan, zullen we hierop later terugkomen.

BOB.

HET LEVEN IN ONZE AFDELINGEN

Met leedwezen melden we U het overlijden van kameraad CEUNINCK Evarist, burgerlijk werkmán, wonende Cayennestraat, 45, te Langemark en makker VANDENPOEL van Herenthals.

We bieden hun echtgenote en hun kinderen ons innig rouw beklag aan.

AFDELING BRABANT.

De maandelijks vergaderingen van de afdelingen Brabant kennen een groeiend succes. Indien deze toestand blijft voortduren, zal het lokaal « des Brasseurs » te klein worden. Onnodig te vermelden dat er onder de aanwezigen een flinke kameraadschap blijft heersen en dat iedereen met genoeg klaarbijkelijk zijn oude vrienden terugziet.

Maar waar blijven de vrienden Baptista, Defat en Baeck?

HET DAMESCOMITE

Ook de dames van de afdeling Brabant hielden hun maandelijks vergaderingen. Schikkingen werden getroffen om aan onze kinderen, voornamelijk aan onze wezen, een waardig Sint Niklaasfeest te verzekeren.

De Voorzitster Juffrouw SEVRIN was telkens omringd door de dames GEORGE, BONMARIAGE, DEVILLE, ITTERS, GUILLAUME, DELPLANQUE en TIELEMANS.

Sint Niklaas op bezoek bij de afdeling Tervuren.

Zoals de vorige jaren bracht Sint Niklaas een bezoek aan de kinderen van de Ontmijners der afdeling Tervuren.

Op Zondag 8 December deed hij, in gezelschap van zijn trouwe Zwarte Piet, zijn intrede in de zaal « CASINO » te Tervuren, waar een zestigtal kinderen, door het plaatselijk comité uitgenodigd, op zijn komst wachtten.

Nadat onze federale voorzitter Generaal SEVRIN, die vergezeld was van Kolonel LINDEN, de aanwezige weduwen had gegroet, dankte onze steeds toegewijde secretaris BAENTS de Generaal voor de bezorgdheid, die hij steeds betoont tegenover al de Ontmijners en onze wezen in het bijzonder.

Daarna dankte hij de dames, die het welslagen van dit feest hadden bewerkt, nl. onze liefvallige meter Juffrouw SEVRIN, de dames GEORGE, ITTERS, BONMARIAGE, GUILLAUME, DELPLANQUE en TIELEMANS, alsook de leden van het comité en de edelmoedige weldoeners, die dit feestje hadden mogelijk gemaakt: dhh. BONMARIAGE, GEORGE, ITTERS, GUILLAUME, DELPLANQUE, CLOSSET en TIELEMANS.

Dit aangenaam feestje werd opgeluisterd met muzika's sketches en een kinemavoorstelling. Ook een lekker vieruurtje bracht er de geestdrift in. Tot slot deelde Sint Niklaas aan iedere kleuter geschenken uit.

Hartelijke gelukwensen aan de vrienden BAENTS,

VANDEZANDE, CLOSSET en aan onze trouwe en verkleefde vriend PLUMIER.

SECTIE OOST-VLAANDEREN

Bij de geboorte van een zevende zoon « Baudouin » genaamd, in het huisgezin van onze provinciale voorzitter M. De Backer, werd door het bestuur van de Sectie Oost-Vlaanderen besloten een geschenk te kopen en dit te gaan aanbieden bij de gelukkige ouders.

De oproep van makker VAN CLEVEN, waarnemende Voorzitter, aan de leden van het bestuur, om zo talrijk mogelijk deel te nemen aan dit klein feestje, werd beantwoord door de makkers VAN DER MISPEL, VAN DE VEEGAETE, VAN MARCK, MAERTENS en DESMET.

De verzameling had plaats in de U.F.A.C. op 15 juni om 15 u. en om 15.15 u. werd er gestart naar Wetteren met twee personenwagens. Hierom moeten wij de makkers Van der Mispel en Van de VeeGaete bijzonder dankbaar zijn, daar zij zo bereidwillig waren, voor deze gelegenheid, hun wagen te onzer beschikking te stellen.

Om 15.40 u. waren wij te Wetteren, ten huize van de Voorzitter, waar wij ontvangen werden door Mw De Backer. Aanstonds waren wij in gezellige familiekring en werden ons verfrissingen, sigaren en sigaretten aangeboden.

Makker VAN CLEVEN neemt weldra het woord om in naam van de Sectie Oost-Vlaanderen het geschenk van kleine « Baudouin » te overhandigen aan zijn mama. (zilveren servietring, groot model, met de naam « Baudouin » ingegraveerd) en bloemen te overhandigen aan de overgelukkige Mw De Backer.

Deze formaliteiten waren nog maar even vervuld, toen kleine « Baudouin » zich reeds liet horen. Hij maakte daarbij zodanig en onophoudend van zijn neus dat hij ons om 16 u. onttrokken werd om te gaan smullen.

Enkele ogenblikken later kwam onze Voorzitter binnen van een korte reis en aanstonds was de atmosfeer totaal op zijn « ONTMIJNERS ». De verfrissende Pernod's met ijs kwamen regelmatig op tafel, uitgenomen voor de brave autogeleiders, die werden vergast op Coca met ijs.

M. De Backer bedankte op zijn beurt in naam van zijn zoontje het ganse bestuur voor het mooie geschenk en nam deze gelegenheid te baat om ons het geschenk van de peter, Zijne Majesteit de Koning Baudouin, te laten zien.

Na een kort galaber tussen onze Voorzitter en makker Van Clevén werd besloten, gezien wij ter plaatse waren, een bezoek te brengen aan de werkhuisen « DUBA », dit onder geleide van de bestuurder dezer werkhuisen M. De Backer zelf.

Het werd voor ons allen een gezellig en aangenaam bezoek met talrijke uitleg en gegevens, zelfs met vrolijke anekdoten. Na de werkhuisen bezochten wij de burelen, (rijk aan kunstsmeedwerk) om

daar over te gaan tot de opname op band van een gezapig gesprek tussen een paar bezoekers die dachten dat Pernod hun advokaat-talenten gegeven had.

Na een mooie verzameling kunstfoto's bewonderd te hebben werd als afscheid een schone opname gemaakt van ons beperkt bestuur. Omstreeks 18 u. namen wij afscheid van de ganse familie De Backer en keerden terug naar Gent.

Het was oprecht voor ons allen een gezellige en leerzame namiddag.

IN DE AFDELING LUIK

Het comité van de afdeling Luik brengt ter kennis van al zijn leden dat iedere aanvraag en briefwisseling dienen gestuurd naar de secretaris van de afdeling, kameraad Jennekens Jozef, rue Pierreuse, 102, te Luik. De secretaris meldt insgelijks dat er iedere eerste Maandag van de maand van 19 tot 20 uur een zitdag wordt gehouden in de lokalen van de U.F.A.C., bd de la Sauvenière, te Luik.

Deze zitdag wordt gehouden door de vrienden LINOTTE EN JENNEKENS. Zij, die zich op de voorziene dag niet naar het lokaal kunnen begeven, mogen zich op het secretariaat aanmelden woensdag, donderdag en vrijdag van 18 tot 21 uur.

Het comité vraagt dringend dat al de leden, die nog niet in het bezit zijn van hun lidmaatschapskaart, en deze wensen te bekomen, zich dringend zouden wenden tot kameraad JENNEKENS.

TE ROCOURT.

In de kinemazaal Astria werd op maandag 7 October een kosteloze avond belegd door de plaatselijke afdeling van de N.S.B. Op het programma : een zeer interessante voordracht met lichtbeelden door adjudant CRABEELS. Onderwerp : De ontmijsning en het bestendig gevaar van achtergelaten oorlogstuigen. Afrollen van de film : « De Duivels van Aklahoma » met John Derck en John Barrymore. Een tombola met talrijke loten.

Deze volledig geslaagde feestavond ging door voor een bomvolle zaal. Talrijke personaliteiten waren aanwezig. Men noteerde o. m. : Kolonel POSCHELLE ; Kommandant DOHET en zijn dame ; Eerw. Heer Pastoor van St Jozef ; dhr Burgemeester en de heren leden van de gemeenteraad, kommandant Willems en een afvaardiging van Ontmijners.

In een klaar en aangenaam betoog, vol anekdootjes, liet adjudant CRABEELS het gevaar beter uitschijnen van de oorlogstuigen : de kustmijnen, V1, V2, vliegtuigbommen, zeemijnen, allerhande hinderlagen enz...

In 1944 telde het Ontmijnerskorps 44 eenheden. Weldra werd dit getal op meer dan 2000 gebracht om heden ten dage tot op een honderdtal teruggebracht te worden.

De verliezen bedroegen 110 doden en 250 gekwetsten, want indien voor allen de oorlog sinds 1945 gedaan was, gaat hij voor de ontmijners nog altijd even verraderlijk voort.

Na een kort overzicht van de tuigen, die men in

het land aantreft, sprak adjudant Crabeels over de moderne tuigen en hun vreselijke vernielingskracht.

Daarna werd een documentaire film afgerold over het onschadelijk maken van een Duitse magnetische geluidsbom van 1.000 kg te Bredene en eveneens een film vertoond, « De Verrassingsdoos » waarvan spreker de voornaamste acteur was.

De Voorzitter van de N.S.B. dankte de voordrachtgever hartelijk en bood Mevrouw Crabeels een heerlijke bloementuil aan.

Daarna declameerde de oudste zoon Renaud het « Démineur-Martyr » van Lallemand. De ganse vergadering luisterde aandachtig en ontroerd.

De oorlogsfilm « De Duivels van Oklahoma » besloot deze heerlijke avond.

EEN MEDEDELING AANGAANDE DE CENTRALE MILITAIRE COÖPERATIEF

Het gebeurde dikwijls dat oud-militairen of hun rechthebbenden een aanvraag deden om zich te mogen bevoorraden in de magazijnen van de centrale Militaire Kantien en te genieten van de voordelige verkoopsvoorwaarden, die in dit organisme worden toegepast.

Deze toelating kon hun niet verleend worden want zulke magazijnen waren slechts toegankelijk voor de onderhorigen in actieve dienst van het Ministerie van Landsverdediging.

Een samenwerkende vennootschap, « Militaire centrale coöperatief » genaamd, werd onlangs opgericht ; ze heeft sedert 1 December 1956 in België de magazijnen van de Militaire Centrale Kantien overgenomen.

Volgens de statuten van deze vennootschap mogen de onderhorigen van het Ministerie van Landsverdediging, het actief of reservekader, de gelijkgestelden en gepensioneerden, hierbij aansluiten ; ook de personen die ten militairen titel of wegens een oorlogsfeit een rente genieten ; de weduwen en de kinderen van de voornoemden mogen insgelijks aansluiten alsook de personen, die het Leger dienst hebben bewezen in oorlogs- of vredestijd.

Een politiek van lage prijzen is het doel van deze vennootschap : de aangeslotenen zullen van de verdeling der voordelen genieten naar gelang hun aankopen. Om deze voordelen te kunnen genieten wordt een aansluitingsrecht van 20 fr gevraagd.

De magazijnen bevinden zich te :

- Brussel, 11, Handelsstraat, Tel. 11.47.38.
- Antwerpen, 32, SintThomasstraat, Tel. 39.76.80
- Luik, 37, Xavier Neujeanplaats, Tel. 23.47.34.
- Namen, 61, Rogierstraat, Tel 266.30
- Brasschaet, 830, Bredabaan, Tel.73.00.30.
- Aarlen, Galgenberg, Tel. 218.14
- Doornik, 18, Becquerellestraat, Tel. 215.92
- Brugge, 31a, Maelesteenweg, Tel. 370.38.
- Leopoldsburg, 206, Kol. Van Hesbekestr. Tel. 95.

De coöperatief is dank zij haar vervoerdiensten in staat practisch al haar aangeslotenen overal in België te bevoorraden.

Een ontmiijner in de bloempjes gezet

Ja, zeker. Dat gebeurt soms, vooral wanneer men op onze zo zelfzuchtige en blinde wereld nog mensen aantreft, voor wie de erkentelijkheid geen ijdel woord is.

Aldus vond op maandag 30 September 1957 te 11 uur in de kazerne Fonck te Luik een eenvoudige, maar tevens roerende plechtigheid plaats.

De held van de dag was sergeant Jos. MASSART, oud-ontmiijner van Luik, groot-invalid van de oorlog 40-45, wiens been werd afgezet ten gevolge van de ontploffing van een « schumine 42 ».

Deze vriend werd door de beperkingsmaatregelen op de getalsterkte verplicht de ontmiijnerdiensten te verlaten. Sindsdien was hij werkzaam bij de provinciale administratieve diensten te Luik.

Wanneer hij op pensioen ging gesteld worden, besloot men hem waardig te vieren. Zijn korpsverste, majoor LURROT, zijn kommandant, kapitein-kommandant NYST en adjudant DEFRERE de organi-

sator van het feest, stelden alles in het werk om hem een waardige en welverdiende hulde te brengen

's Morgens verzamelden een sterke afdeling van de 5° compagnie M.P., een detachement bestaande uit al de beroepsvrijwilligers en de militanen van de verschillende eenheden van de kazerne, de voltallige provinciale administratieve compagnie, de muziekkapel van de 4° I.D., die bij het begin van de plechtigheid de mars van het Grenadiersregiment, het eerste regiment van Massart, speelde.

Op het ogenblik dat de vlaggen naar voren werden gebracht en de uitvoering van het Vaderlands Lied dit deel van de plechtigheid nog indrukwekkender maakte, was onze jubiliaris omringd door elf oud-ontmiijners, in dienst in het kwartier Fonck en in de opslagplaats van Alleur.

Kommandant NYST vermeldde in zijn toespraak de verdiensten van onze vriend tijdens zijn lange loopbaan en las anderzijds een uittreksel uit het boek « Onze Ontmiijners » voor, waardoor een eenvoudige maar moedige episode van zijn aanwezigheid bij de ontmiijning in het licht werd gesteld. Hij vestigde in het bijzonder de aandacht van de jonge beroepsvrijwilligers en militanen op het feit dat een man van zulk gehalte recht had op hun groet, niet alleen wanneer hij in uniform was, maar vooral

wanneer hij in het gewone burgerleven zou weer-gekeerd zijn. Daarna kwam majoor Lurot aan de beurt om Massart bij zijn afscheid te groeten. De oud-bevelhebber van de Luikse ontmiijners, kommandant Vanderrydt kwam spontaan naar Massart toe en drukte hem de handen met nauwelijks verborgen ontroering. Deze geste maakte niet alleen indruk op onze vriend, maar ook op al de oud-ontmiijners. De plechtigheid werd besloten met een daverende uitvoering van de mars der Ontmiijners.

Buiten de reeds vernoemde overheden noteerde men de aanwezigheid van Mevrouw Massart ; van Kapitein-Kommandant DOHET, vergezeld van adjudant REUL en sergeant DAVID ; van dhr LEMASUY, burgemeester van Grivegnée .

Verder werden opgemerkt : dhr Voorzitter en de afvaardiging van de Luikse invaliden, dhr Voorzitter en de afvaardiging van de Grote Oorlogsverminkten, dhr Ondervoorzitter en de afvaardiging met vaandel van de Nationale Federatie van de Oudstrijders, afdeling Bois de Breux, de vertegenwoordigers van verschillende Luikse bladen.

De plechtigheid was feitelijk nog niet afgelopen want onmiddellijk daarna had er in de drinkzaal van de officieren een gezellige bijeenkomst plaats, waarop de overheden aanwezig waren, alsook de genodigden, de pers en - zeer lieve attentie van de organisators - al de oud-ontmiijners.

De tafels waren keurig versierd met bloemen, suikergoed en allerhande lekkernijen, flessen witte wijn enz... Dit was een schone geste vanwege kapitein HENNEN, beheerder van de mess der Officieren. Dan werden de geschenken aangeboden : een mooie kristallen vaas door de administratieve compagnie, een kristallen asbak door de nationale federatie der Oudstrijders, een electrisch scheerapparaat door de Luikse Ontmiijners en ten slotte door de oud-ontmiijners een portret in olieverf van de gevierde, werk van de vriend-ontmiijner Jos. Berkens. Mevrouw Massart werd met bloemen bedacht.

De ontroering steeg ten top en men zag spoedig de ogen van vele « anciens » vol tranen staan.

Goed heil, Joseph, in uw en ons aller naam van harte dank aan hem, die deze schone plechtigheid belegde.

TEMPETE

OORLOGSINVALIDEN 40-45.

De invaliden van de oorlog 40-45 zullen met voldoening vernemen dat ze van 1 januari 1958 af aanspraak kunnen maken op totale kosteloze medische en pharmaceutische zorgen.

In ons volgend nummer geven we hieromtrent nadere inlichtingen.

VRIEND ONTMIJNER

Zoals U vroeger reeds werd medegedeeld, blijft de bijdrage voor 1958 op 40 fr. vastgesteld.
STEL U NOG HEDEN IN REGEL !

Indien ge U niet rechtstreeks tot uw afdeling kunt wenden, wordt U verzocht uw storting - 40 fr - te doen op postrekening 7537.94 van de **VERBROEDERING DER ONTMIJNERS VAN BELGIE, SINT JANSSTRAAT, 30, TE TERVUREN.**

Vergeet niet uw naam, voornamen en juist adres te vermelden.

Het is overbodig U nogmaals te zeggen dat, hoe meer we zijn verenigd, des te beter en gemakkelijker we onze verzuchtingen zullen kunnen verwezenlijken.

Ter herinnering volgen hieronder de adressen van de afdelingen met het nummer van hun postrekening.

ANTWERPEN : Komdt MERCKX, kazerne 7-8 Berchem - Antwerpen.

BRABANT en NAMEN : Verbroedering der Ontmijners van Brabant - Brussel P.C.R. 8173.53

OOST-VLAANDEREN : Dhr VAN CLEVEN, 5, Elyzeese Veldenstraat, Gent P.C.R. 4511.80

WEST-VLAANDEREN : Dhr SAMYN Em., 14, St. op Torhout, Sint-Andries-Brugge P.C.R. 3450.69

LUIK : Verbroedering van de Luikse Ontmijners, P.C.R. 7902.11

HENEGOUWEN : Dhr HULSHAEGEN, 151, Bellière straat, Marcinelle, P.C.R. 2137.50

Onze Beheerraad.

Onze beheerraad kwam regelmatig maandelijks samen onder voorzitterschap van Generaal SEVRIN.

Waren op deze vergaderingen aanwezig : de majoors SAMYN en BONMARIAGE de kommandanten MERCKX en GEORGE, kapitein GOGNEAU, Dr PRIGNON, dhh. VANCLEVEN, LINOTTE, ITTERS, BERTRAND, PIERREUSE, alsook onze toegewijde secretaris BAENTS.

De raad hield zich voornamelijk bezig met het lot van sommige wezen, beprak de tussenkomsten ten voordele van vrienden-ontmijners, die speciaal beproefd werden, de anciënniteitsvergoedingen die voor de diensttijd in de ontmijsing worden toegekend, de strijderskaarten alsook het Sint Niklaasfeest van onze kinderen enz...

Daarenboven werd besloten dat de eerstvolgende algemene vergadering te Brussel in 1958 zou doorgaan, waarschijnlijk te Anderlecht. Verdere inlichtingen zullen in dit verband verschijnen in ons volgend nummer.

Enkele moppen, door ontmijsers verteld

In een klein dorpje van Camargue vraagt een verdwaalde autobestuurder de weg aan een oude bewaker. Deze laatste schijnt nogal spraakzaam en snijdt onmiddellijk een gesprek aan :

- Hoe staat het met de oorlog ?
- De oorlog ? Maar deze is toch reeds gedaan sinds 12 jaar.
- Onmogelijk ! En zijn de Duitsers verslagen ?
- Heel zeker.
- En wat is er met Wilhelm II gebeurd ?
- Maar, maar, van waar komt ge ? Weet ge dan niet dat er sindsdien nog een oorlog heeft plaats gehad ?
- Is dat waar ? En hebben de Duitsers die oorlog ook verloren ?
- Ja, zeker.
- Zoveel te beter. Dat zal voorzeker veel plezier doen aan die brave Clémenceau.

★

Ninette (8 jaar oud) brengt haar vakantie door aan zee. Ze verblijft in een familiepension, waar men die avond een opgevlude kool opdient.

- Ho, zegt ze verschrikt.
- Wat is er nu, vraagt moeke.
- Wel, men heeft de kool gekookt met het kindje erin.

★